

Kresniček

mladinska spevoigra za soliste in zbor
s klavirsko spremljavo
(1928)

besedilo: Radovan Gobec
(po pravljici Marije Jezernikove)

Radovan Gobec (1909–1995)

A Mogočno / Maestoso

Klavir

B Ples kresnic

10 Allegretto / Nekoliko hitro

26

(Kresnice odplešejo)

(Ples kresnic v temi. Po plesu pogovor.)

Kresnica I: Ej, kresničke, zdaj pa dovolj igre in plesa!

Kresnica II: Pa bi še plesala! Prijetno je bilo. Ves dan sem tičala pod brinovim grmom.

Kresnica III: Saj se boš razgibala, ko bomo šle na delo.

Kresnica I: Da, danes je tako mirna in prijetna noč. Metuljčki in čebelice že spijo.

Kresnica III: Ptički tudi. Vse počiva.

Kresnica I: Rožice po vrtovih in travnikih pa nas čakajo. Saj smo jih včeraj obljuhile, da jih tudi nočjo pridejo svetini.

Kresnica III: Potem pa vsaka na svoje mesto!

Kresnica I: Hitimo! Svetimo!

Vse kresnice: Hitimo! Svetimo!

Kresnica II: Joj, kje pa je Kresniček?

Vse kresnice: Kresniček, hooj, Kresniček!

Kresnica I: Nič se ne oglaši.

Vse kresnice: Kresniček! Kresniček!

Kresnica III: Sestrice, kar pustimo ga! Čajivec se že kje potepa in nagača.

Kresnica II: In trudne čebelice, ki zdaj ne živijo, budi iz spanja.

Kresnica I: Uh, poreden je res ta Kresniček. Kar pustimo ga in odletimo brez njega.

Vse kresnice: Odletimo, hitimo, svetimo!

(Odidejo.)

Kresniček: Uh, glej jih, pa so res odleteli brez menega. Nič za to. Bum šel pa sam.

(Poje.)

C Živahno

42

Nekoliko hitro

mf

KRESNIČEK: 1. Ko - mu le - pše je na sve - tu,
KRESNIČEK: 2. Ka - dar lu - čka do - bro sve - ti,
ZBOR KRESNIC: 3. Tu - di me i - ma - mo lu - čke,
VSI, izmenoma: 4. Mo - ja lu - čka! Iz - gu - blje - na,
KRESNIČEK: ZBOR (kresnic):

48

kdo sre - čnej - ši je kot jaz. Le - tam, ska - čem in na - ga - jam, z lu - čko pa si sve - tim v vas.
sem med ro - že po - hi - tim, vsa - ki v njen o - braz po - sve - tim, 'z spa - nja slad - ke - ga bu - dím.
vsa - ka svo - jo ču - va - mo; a gor - je kdor iz - gu - bi jo, te - ga za - sme - hu - je - mo.
Mo - ja lu - čka! Ni je več. Kaj bo z ma - no? Rja - va mu - ha. Jaz, kre - sni - ček, nik - dar več!
KRESNIČEK: ZBOR: **KRESNIČEK:** ZBOR: **KRESNIČEK:** ZBOR:

54

cresc.

f

Kaj ko - ri - sti - jo mi zve - zde, kaj ko - ri - sti lu - ni - ca, ni - ti son - čka več ne ra - bim,
 Tu - kaj slak za - spa - nec ki - ma, tam po - ve - ša gla - vo mak, le Kre - sni - ček ve - dno le - ta,
 Ni - kdar več ne bo kre - sni - ca, lu - čke svo - je ne do - bi, rja - va mu - ha le o - sta - ne,
 Lu - čka mo - ja pri - di zo - pet! Pri - di kme - ni spet na - zaj! Gre - mo v sva - te!
 ZBOR: KRESNIČEK: ZBOR: KRESNIČEK: ZBOR: KRESNIČEK:
 Naj grem z ya - mi?

KRESNIČEK | KRESNICE

zadržuj - - zelo zadrži v tempu

p

60

ka - dar sve - ti lu - či - ca. Ta mo - ja lu - čka, sve - tla lu - čka, mi ve - dno ka - že
 ker Kre - sni - ček je ju - nak. (1.-3. Kresniček)
 v tem - ni no - či se zgu - bi.
 Tu o - sta - ni: veš za - kaj! (4. Kresnice)

ZBOR:

68

pra - vo pot, go - to - vo vsak bi rad jo no - sil, da sve - til bim z njom pov -

77

- sod. Te mo - je lu - čke, sve - tle lu - čke, mi - ko - mur jaz - ne - pu - stim, re - uje bi

87

f

bil le rja - va mu - ka, bim nje ži - vje nje i - zou bim.

1. in 2. kitico poje Kresniček sam. Po 1. kitici preletijo vse kresnike in pojejo 3. kitico. Po 3. kitici sledi proza.

- Kresnica I:** Kresniček, le mimo nam ne nagajaj!
Kresnica II: Pa preveč ne dvigaj okrog cvetlic!
Kresniček: O-o-o, joj!
Vse kresnice: Kaj se je zgodilo?
Kresniček: Lučka, moja lučka!
Vse kresnice: Kje je? Kaj je z lučko?
Kresniček: Lučka, moja lučka! Nisem pa več. Izgubil sem jo.
Vse kresnice: Kresniček je izgubil lučko.
Kresnica II: Joj, ubogi Kresniček.
Kresnica III: Kaj bo pa zdaj?
Kresnica I: Kaj bo? Ni več je bilo Kresniček. Ampak na podna rjava muha.
Vse: Uboga rjava muha. Ha, ha, ha! (se smejeta.)

Po prozi sledi 4. kitica, ki se pojede menoma ned Kresnicami in Kresničkom (takti od 46-62).
 Refren 4. kitice pojo Kresnica brez Kresničko. Po petem odletijo. Sledi proza.

- Kresniček:** Ojoj, pa so me smeri pustile. Ne marajo me več. (*Ihti*)
Mak: Kresniček, nagajivček, kaj pa ti je?
Kresniček: Kdo me žaliče?
Mak: Jaz sem, nisem mak. Povej, zakaj si tako žalosten?
Kresniček: Lučke nimam.
Mak: Lučke nimaš? Kako? Komu si jo pa posodil?
Kresniček: Kaj posodil? Nisem je posodil. Izgubil sem jo.
Mak: Izgubil? Lučko izgubil? Ej, ej, ej. Kje, kako, kdaj?
Kresniček: Ne vem, menda tu nekje, ali pa pri mravljinškem gradu. (*odide*)
Roža I: Dober večer, mak.
Mak: Dober večer, roža. Ampak za vse ta večer ni dober.
Roža I: Kaj? Kako? Ne razumem.
Mak: Naš Kresniček, nagajivček je izgubil lučko.
Roža I: Ka-a-aj? Kresniček je lučko izgubil? Sestrice ... Halo-o-o! Sestrice, pridite hitro sem!
Vse cvetice: Kaj nas kličeš in tako kričiš? Kaj se je zgodilo?
Roža I: Novico imam za vas. Veselo novico.

- Vse cvetice:** Kakšno? Povej, povej!
Roža I: Nocoj bomo lahko sladko spale.
Roža II: Sladko spale? Na Kresnička si pa pozabila?
Roža I: Ej, Kresnička ni več.
Roža II: Ni ga več? Kaj se je zgodilo?
Roža I: Zdaj ni več Kresniček, ampak navadna rjava muha. Glejte ga!
Vse cvetice: To je Kresniček? Tale rjava muha?
Mak: Da, to je Kresniček. Brez lučke je! Lučko je izgubil.
Roža II: Oh, Kresniček pa brez lučke? Kakšen Kresniček neki? Ti uboga, rjava muha. Ha, ha, ha!

144 **v tempu**

1. Ve - di, da smo me cve - ti - ce bo - lje - ga sr - ca od vas
 2. Be - ži, do - kler je še čas in do - kler mi še kri ne vre,

148 **zadržuj** **v tempu**

in da kljub kri - vi-cam tvo-jim v svo-jo bom po - gle - dal ča - šo. Ča-kaj! Gle-dam!
 ker na ro - ge te na bo-dem in te vr-žem v hra - no pti - cam. Ur - no! Ur - no!

152 **F KRESNIČEK**

I- ščem! Ni je! Ža - li - bog, ne naj - dem je pri se - bi. Ta mo - ja
 Be - ži! Be - ži! V za-dnjem hi - pu si jo še po - [na t. 187]

ASTRUM ZAJOŽBA

155 **Zmerno, z bolestjo**

lu - čka, sve - tla lu - ka, mi je k - za la pa - vo pot,

162

— brez nje sem zdaj le rja - va mu - ha, ži-vlje-nje mi je pol - no

(Kresniček išče lučko)

169 **Počasi**

zmot. D - z n j e s e m z d a j l e r j a - v a m u - h a , ž i - v l j e - n j e

183 **zadržuj** **(govori)** **[na t. 116]**

mi je pol - no zmo Tu je polž! Mo - rda ima on mo - jo lu - čko. Lju - bi

(Kresniček hodi po odru in išče lučko)

Mirno

- pi - hal.

Quieto

riten.

192

G (Kresniček pride pred mravljinski grad) **KRESNIČEK** *mf* 3/4

Tu kra -

197

H Počasi (Kresniček potrka na vrata mravljinskega gradu.)

zadrži

- lje - stvo je mra - vlijin - sko, mor - da v njem je mo - ja lu - čka.

Adagio

ritard. *mf*

203 (Mravlja pride.) **MRAVLJA** *mf* # 2/4

Kaj - že - li - te, rja - ve - mu - ha?

KRESNIČEK *mf* # 2/4

Lju - ba

207

mf

In kdo je to, ki mi - lo pro - si? In naj v naš grad po - gle - dat

mra - - - - - vlja, mi - lo pro - sim, - - - - - naj v vaš grad - - - - - po - gle - dat

213

gre. In sve - tlo lu - čko je i - zgu - bil,

grem. Svo - jo lu - - - - - čko sem i - zgu - bil, mor - da

219

al' mor - da sve - ti - mo si v njem. In sve - tlo lu - čko je i -
sve - - - - ti - te si v njem, svo - jo lu - - - - čko sem i -

225

I MRAVLJA
(kot recitativ)
mf

- zgu - bil, al' mor - da sve - ti - mo si v njem. Na - ša
- zgu - bil, mor - da sve - - - - ti - te si v njem.

231 [MRAVLJA]

do - bra bo kra - lji - ca pre - i - ska - la vse dvo - a - ne in - če u - čko bo - mo

236

Mirno, z boljšo
Očavljaj oči ide) KRESNIČEK
(mf)

na - šle; jo do - biš ste - kom dne - va Tu mo - ja le - cka sve - tla lu - čka,

242

mi je ka - za - la pra - ko pot. Brez nje sem zdaj le rja - va mu - ha,

250

(Kresniček išče lučko.)

živ - lje - nje mi je po - no zmot. Brez nje sem

263

vile tišje in počasneje

zdaj le rja - va mu - ha ži - vlje - nje mi je pol - no zmot.

(Kresniček se uleže in zaspi. Pridejo vile in kraljica rož, plešejo okoli Kresnička in pojo.)

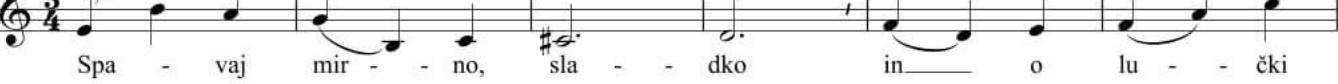
271

K [v tempu]

278

VILE

P

naraščati

284

290

(Kresniček vstane;
f lučka se mu vzge)

295

zadržuj

L Živ valček (Vile plešejo; Kresniček pleše z njimi)

300

Da Capo ali Fine

M

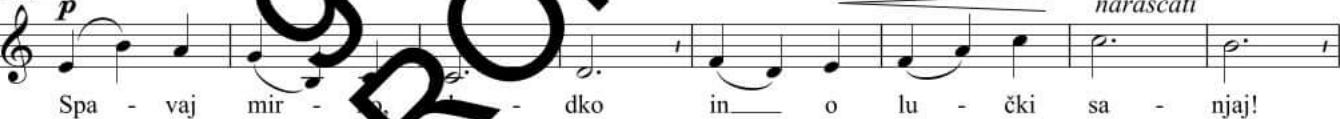
(Proti koncu plesa ugasne Kresnički lučki. Kresniček se v žanju, zopet uleže in spi dalje. Vile plešejo okoli njega in pojo:)

[v tempu]

350

VILE

P

naraščati

zadržuj (Vile odplešejo.)

N (Medved pipleše z lučko in se z njo igra. Okoli njega so razne živali, ki plešejo z njim.)

373 **Korakoma**

(Pipleše skupina škratov. Eden nosi veliko luč (razsvetljeno stekleno bučo). Škrati plešejo in se tepejo za njo.

Kotalijo jo po tleh in jo jemljejo drug drugemu.)

O Živahno

OPOMBA: Ples živali in škratov se lahko izpusti. V tem slučaju je treba smiselno popraviti naslednje besedilo.

Kresniček: (vstane in si mane oči) Sanjal sem, da sem jo našel. Da sem našel svojo lučko, svojo svetlo lučko.

Oh, da bi jo zares dobil. Tako pa so bile le sanje. In z vilami sem plesal. Dobro vem, da je gorela svetla lučka z mojega čela.

Sanjal sem, da je prišel medved in se igral z mojo lučko. Živali so bile z njim in se igrale z mojo lučko. Oh, moja lučka!

Kje jo bom našel? Potem so prišli škrati in se tepli za mojo lučko. Smejali so se mi. Grdo so se mi smejali.

In zdaj je ni. Bile so le sanje ... sanje.

Kako sem bil prej srečen, zdaj pa me vsi zasmehujejo, vsi me podijo, ker sem le rjava muha. Ne, ne! Samo, da dobim lučko nazaj, pa bom spet priden, prav priden Kresniček. Nič ne bom razgrajal, nikomur ne bom več nagajal. Grem!

Morda pa mi dobra mravlja sporoči novico, da so v njihovem gradu le našli mojo lučko.

Tu je mravljinški grad in vrata se že odpirajo.

Dober večer, ljuba mravlja! Ali ste našle mojo lučko?

(*Mravlja pride*) **P**
 [v tempu] 441

MRAVLJA
 (kot recitativ)
mf

Na - ša do - bra je kra - lji - ca pre - i - ska - la vse dvo-

[a tempo]
mf

Na - ra - ne, vso gra - šči - no in so - ba - ne, a - li lu - čke ni - smo na - šle.

R Mirno
 KRESNIČEK
 451 (mf)

Kje naj zdaj še i - ščem lu - čko, kje naj vpr - šam še za vjo? Vira - šal mr - tvo

456

bom ko-pri - vo, be - zeg, so - vo, la - stov - ko. Di - vjo ma - cro, in ar-mo - vje, son - ce, lu - no,

462

zve - zdi - ce, če ve - dza na - jo lu - čko, a mi u - bla - ze go - rje.

S
 (Kresniček zagleda zvezdo)
 [v tempu] 468

1. Glej tu zve - zdo, njo bom pr - sil: "Mi - a zve - zda, 'mej usmi - lje - nje; svo - jo

(2.) lu - no, njo bom pr - sil: "Dra - g - na,

472

lu - čko sem i - zgo - bil. Daj mi ti se - tlo - be no - ve, lju - bil te bom ve - ko -

477

-maj; daj mi si - tlo - be no - ve, lju - bil bom te ve - ko - maj." 1. ZVEZDA: } Kre -
 2. LUNA: }

482

-sn - Ček moj zla - ti, ne smeš ža - lo - va - ti, ker pro - siš za - man. Jaz sa - ma je ni - mam, za -

486

(*Zvezda (luna) zaide; vsakokrat je bolj svetlo.*)

-to jo do - bi - vam od lu - ne vsak dan.

2. LUNA: son - ca

diminuendo

8va

(Kresniček zagleda luno (sonce).)

Postane svetlo.)

492 *ad libitum* *pp* ritardando diminuendo

[na t. 468]

T

493 1. KRESNIČEK 2. KRESNIČEK [v tempu]

2. Glej tu 3. Glej tu son - ce, nje-ga pro-sim: "Lju-bo son - ce, 'mej usmi - lje - nje, svo - jo

[a tempo]

499

lu - čko sem i - zgu - bil. Daj mi ti se - tlo - be no - ve, lju - bil bom ve - ko -

- maj. Daj mi ti se - tlo - be no - ve, lju - bil bom ve - ko - maj."

(Bliska vremi, v tem davija in tuli.)

509 Furioso minacciando

U

Mogočno

513

(Vljud oblakov se oglasi Sonce - krepak moški glas.)

SONCE *f*.

Vi - dim,

Maestoso

diminuendo

518

da si se do - volj po - ke - sal. Vra - čam ti two - jo sve-

522

- tlo - bo. Glej, da je spet ne za - pra - viš!

(Kresničku se vžge lučka.)

Kresniček (vesel): Joj! Lučka! Moja lučka! Lučko sem dobil nazaj. Hvala, ljubo sonce! Zdaj sem spet Kresniček. Nič več nisem rjava muha. Juh! Cvetice, mak, slak, polž, mravlja, kje ste? Kje ste preljube sestrice, zlate kresnice? Ju-hu-hu, ju, ju! Jaz Kresniček sem spet dobil lučko. Sonce mi jo je dalo.

(Od vseh strani priletijo kresnice, rože, mravlja, [zvezda, luna,] itd.)

527 **Allegro vivo**

535 **V KRESNIČEK**

1. Lu - či - ca zla - ta ti sre - ča si mo - ja, vo - diš ne var - no, p -
2. Ra - jaj - te cve - tke in ra - jaj - te k - čke, dne - vi ve - se - lja in
3. Ro - ži - ce ne - žne in mra - vlji - ce o - bne, baj - in me tu - lji, hi

541 (p)

- ga - njaš bo - lest. Son - ce in lu - na po - zdra - vlje - ni s - sti, zve - zdi - cam zla - tim to -
sre - če so zdaj. Te - me in tu - ge za ve - dno je ko nec, pri - di - te se - stri - ce,
- ti - mo na ples! Ma - le kre smi - ci - ce, lu - ni - c in la, ve - zdi - ce ja - sne, pri -

549 **VSE KRESNICE**

- va - riš sem zvest. Son - ce in lu - na po - zdra - vje - m se - stri, zve - zdi - cam
gre - mo na rāj! Te - me in tu - ge za ve - dno je ko nec, pri - di - te
- žgi - mozday kres! Ma - le kre smi - ci - ce, lu - ni - za mi - la, zve - zdi - ce

[na t. 535]

556

zla - tim to - va - riš m zvest.
se - stri - ce gr - m n rāj!
ja - sne, pri - žgi - mozday kres!

12

Z 3. KRESNIČEK

VSE KRESNICE

Vžgi - mo zdaj kres, vžgi - mo zdaj kres! Oj kres, oj kres, oj kres! _____

571 **KRESNIČEK**

VSE KRESNICE

Hi - tro na ples, hi - tro na ples! Na ples, na ples, na ples! _____

AS 1.105/12

11

(Priletijo vse kresnice in rože, živali, itd.)

Vivo

(Primejo se v kolo in plešajo.)

579

f

580

581

582

583

584

585

Z VSI NA ODRU

Živahno

1. Ta mo - ja lu - čka, sve - tla lu - čka, mi ve-dno ka ža pra - vo
*2. Ta mo - ja lu - čka, sve - tla lu - čka, mi ve-dno ka ža pra - vo

586

587

588

589

590

pot, go - to - vo vsak bi rad jo bo - sil da sve - til bi si
pot, po trav - ni - le, po nem go - zd, ež po - tok, ce - sto

591

592

593

z njo pov - sod. Te mo - je lu - čke, sve - tle lu - čke, ni - ko-mur jaz ne
prav pov - sod. Te mo - je lu - čke, sve - tle lu - čke, ne bom za - pra - vil

594

595

596

pre - pu - stim, brez nje bo - le rja - va mu - ha, brez nje ži -
več nik - dar s to mo - jo bo - čko, sve - tlo lu - čko, bom ve - dno

614

(Zavesa pade.)

-vlje - nje i - zgu - im.
mlad, ni - ko li - star.

ff accelerando

615

616

[FINE]

* 2. kitico lahko izvajate kot dodatek po koncu spevoigre.